

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/176/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202444
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:8318202444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: T. klub I. U., so sídlom W. slobody 2, XXX XX Q., K.: XX XXX XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovanému: N. L. republiky, štátny podnik, so sídlom W. L. 8, XXX XX F. F., K.: XX XXX XXX, v konaní o určenie trvania nájomného vzťahu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/19/2019 - 194 zo dňa 11. júna 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol v priebehu konania zmenenú žalobu žalobcu o určenie, že nájomný vzťah zo zmluvy č. XXX/XX-XX o prenájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri A. uzavretej medzi žalobcom a žalovaným trvá do 03. 06. 2028 (prvý výrok) a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o ich výške (druhý výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca ako nájomca a žalovaný ako prenajímateľ uzatvorili dňa 06. 12. 2007 zmluvu č. XXX/XX-XX o prenájme práva výkonu poľovníctva. Táto zmluva bola schválená rozhodnutím vtedajšieho Obvodného lesného úradu Q. zo dňa 13. 05. 2008 pod č. XX/XX/XXXXX-X, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 06. 2008.

3. Medzi stranami sporu bolo sporné znenie tejto zmluvy, konkrétne článku IV. Žalobca predložil v konaní kópiu zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007, ktorá obsahuje článok IV. bod 2., podľa ktorého sa doba nájmu automaticky predlžuje o ďalších 10 rokov v prípade dodržania všetkých povinností nájomcu vyplývajúcich z tejto zmluvy počas obdobia platnosti, s čím obidve zmluvné strany výslovne súhlasia. Žalovaný predložil v konaní kópiu zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007, v ktorej absentuje odsek 2 článku IV. o automatickom predĺžení doby nájmu na ďalších 10 rokov.

4. Okresný úrad Q., pozemkový a lesný odbor dňa 10. 07. 2018 zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru A. č. XXXX-XXX/XXXX zo dňa 02. 07. 2018, podľa ktorej užívateľom sú Lesy Slovenskej republiky, š.p.

5. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z niekoľkých dôvodov:

6. V prvom rade z dôvodu, že existencia ustanovenia článku IV. bod 2. bola spochybnená, bolo na žalobcovi uvádzať ďalšie skutkové tvrdenia a navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie skutočnosti, že práve zmluva ním predložená je vyhotovená v originálnom znení a v rozsahu tak, ako bola medzi stranami sporu dohodnutá. Keďže tak neučinil, nie je podľa názoru súdu prvej inštancie možné uvažovať o tom, že práve takéto vyhotovenie zmluvy v tomto znení je originálnym vyhotovením zmluvy a zodpovedá skutočnému konsenzu zmluvných strán.

7. V druhom rade mal súd prvej inštancie za to, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, nakoľko na jednej strane sám v žalobe zdôvodňoval naliehavosť právneho záujmu na určení doby trvania nájmu vyplývajúcej zo zmluvy č. XXX/XX-XX jeho neistým postavením v súčasnej dobe, na druhej strane však tvrdil, že pokiaľ by súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu, nastal by stav, kedy by žalovaný (z bodu 13. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca - poznámka odvolacieho súdu) musel svoje práva uplatniť prostredníctvom žaloby na splnenie povinností. Podľa súdu prvej inštancie skutočnosť, že v danom prípade existuje možnosť podať žalobu na splnenie povinností zo zmluvy, vylučuje možnosť podať určovaciu žalobu založenú na naliehavom právnom záujme.

8. Podporne, aj v prípade preukázania existencie ustanovenia článku IV. bod 2. zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007 súd prvej inštancie považoval za dôvodnú argumentáciu žalovaného v tom smere, že v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. pre platnosť takejto zmluvy, jej zmenu, či predĺženie je potrebné schválenie okresného národného výboru, v súčasnosti okresného úradu. Pokiaľ takéto schválenie predĺženia zmluvy hoc zmluvne zakotveného ako automatického absentuje, pričom žalobca ani túto skutočnosť v konaní netvrdil s poukazom na to, že takéto schválenie nie je potrebné, nie je možné uvažovať o tom, že predĺženie platnosti nájomnej zmluvy nastalo automaticky. Inak povedané, pokiaľ predĺženie doby nájmu nebolo osobitne schválené v súlade s ustanovením § 16 ods.1 zákona č. 23/1962 Zb., zmluva v časti stanovujúcej automatické predĺženie doby nájmu o 10 rokov, nie je platná.

9. Napokon podľa názoru súdu prvej inštancie žalobe nebolo možné vyhovieť ani z dôvodu nesprávnej formulácie žalobného návrhu, ktorou sa žalobca domáhal určenia trvania nájomného vzťahu do 03. 06. 2028. Vyhovením takémuto žalobnému návrhu petitu by súd zasiahol do zmluvnej voľnosti strán, resp. iného zákonného obmedzenia umožňujúcich ukončiť zmluvný vzťah v zmysle hmotného práva pred týmto dátumom.

10. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., teda žalovanému priznal vzhľadom na jeho plný úspech v spore nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich výške.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. K dvom verziám zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007 predloženým v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca uviedol, že znenie zmluvy pripravoval žalovaný. Žalovaný v konaní navrhol vykonať dokazovanie o pravosti ním predloženej zmluvy neobsahujúcej ustanovenie bodu 2. článku IV. o automatickom predĺžení doby nájmu o 10 rokov. Žalobca mal za to, že dôkazné bremeno ohľadne pravosti zmluvy zaťažovalo v konaní žalovaného, nie žalobcu s poukazom na skutočnosť, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ak žalovaný spochybňoval pravosť zmluvy predloženej žalobcom a tvrdil, že ním predložená zmluva je pravá, on mal preukazovať toto tvrdenie. Žalobca nevidel dôvod, pre ktorý by mal spochybňovať pravosť ním predloženej zmluvy. Dodal, že súd prvej inštancie žalovaným navrhnutý dôkaz nevykonala.

13. K súdom prvej inštancie tvrdenému nepreukázaniu nalievavého právneho záujmu na určovacej žalobe žalobca uviedol, že nevidí rozpor v odôvodnení danosti nalievavého právneho záujmu spočívajúcom v tom, že určenie práva, resp. právneho vzťahu môže predísť žalobe na plnenie, t.j. rozhodnutím o určovacej žalobe sa vytvorí pevný právny základ pre právny vzťah strán sporu, čím sa predíde prípadným ďalším žalobám na plnenie. V prípade vyhovenia tejto určovacej žalobe by žalobca predišiel tomu, aby musel žalovaného žalovať o splnenie povinnosti. Rozhodnutie o určovacej žalobe by odstránilo stav neistého postavenia žalobcu ako nájomcu. Tento stav by podľa žalobcu neodstránila žaloba o splnenie povinnosti, pretože z konania žalovaného je zrejmé, že svoje povinnosti zo zmluvy nerešpektuje, keď vykonáva činnosti smerujúce k uzavretiu nových nájomných zmlúv na predmet nájmu.

14. Ďalej mal žalobca za to, že schválením znenia zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007 okresný úrad schválil jej celý obsah, t.j. aj ustanovenie článku IV. bod 2. o automatickom predĺžení jej platnosti, preto nebolo potrebné toto predĺženie opätovne schvaľovať.

15. K názoru súdu prvej inštancie o nesprávnej formulácii žalobného návrhu žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto spore by malo povahu deklaratorného rozhodnutia, potvrdzovalo by skutočnosť, ktorá už nastala spätne odo dňa jej vzniku a nie do budúcnosti. Súd prvej inštancie by iba deklaroval, že nastala skutočnosť dohodnutá medzi stranami sporu v zmluve o predĺžení nájomného vzťahu o ďalších 10 rokov, t.j. do 03. 06. 2028.

16. S poukazom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

17. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že žalobca do skončenia dokazovania napriek výzve súdu prvej inštancie nepredložil originál ním uvádzanej zmluvy. Podporne s poukazom na ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“) a článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky mal za to, že Obvodný lesný úrad Q. mohol zmluvu schváliť iba na obdobie 10 rokov. Ďalšie predĺženie zmluvy nad 10 rokov by muselo spĺňať zákonné náležitosti v súčasnosti platného zákona č. 274/2009 Z.z., ktoré nespĺňa. S poukazom na nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 721/2016 - 39 zo dňa 08. 03. 2017 dodal, že Okresný úrad Q., pozemkový a lesný odbor by nemohol zaevidovať novú zmluvu o užívaní poľovného revíru A., ak by už bola zaevidovaná iná zmluva (uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v roku 2007).

18. Žalobca v replike uviedol, že s argumentácia žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu nie je nová, vysporiadal sa s ňou tak súd prvej inštancie ako aj žalobca, podľa názoru žalobcu nevyvracia, ani nespochybňuje dôvodnosť nároku žalobcu. Vo zvyšku repliky žalobca odkázal na svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní a zopakoval svoje stanovisko, že žalovaný mal preukázať pravosť ním predloženej zmluvy, ak spochybňoval pravosť zmluvy predloženej žalobcom.

19. Žalovaný odvoláciu dupliku nepodal.

20. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., len z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo svojich výrokoch vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie najmä pokiaľ ide o záver o potrebe osobitného ďalšieho schválenia predĺženia platnosti zmluvy o 10 rokov a na toto poukazuje. Na zdôraznenie jeho vecnej správnosti reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu uvádza nasledovné:

21. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. K argumentácii žalobcu, že rozhodnutím Obvodného lesného úradu Q. č. XX/XX/XXXXX-X zo dňa 13. 05. 2008, právoplatným dňa 03. 06. 2008 bola schválená zmluva č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007 ako celok vrátane jej článku IV. bod 2. o automatickom predlžovaní doby nájmu o 10 rokov v prípade riadneho plnenia povinností nájomcu vyplývajúcich z nájomnej zmluvy odvolací súd zhodne so žalovaným uvádza, že podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Pokiaľ zákon, konkrétne ust. § 16 ods. 1 v roku 2007 až 2008 platného a účinného zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve stanovoval, že zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov a pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie (z logiky veci vyplýva že nad 10 rokov) treba schválenie okresného národného výboru, príslušný štátny orgán nemohol platne schváliť aj prípadné predĺženie platnosti zmluvy o 10 rokov, aj keby chcel, pretože by tým obišiel ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. vyžadujúce uzavretie a platnosť zmluvy len na 10 rokov a ďalšie schválenie predĺženia platnosti zmluvy nad 10 rokov. Ak by štátny orgán odobril automatické predlžovanie platnosti zmluvy, obišiel by tým ustanovenie stanovujúce dobu platnosti zmluvy (ako celku) na 10 rokov. Preto možno tiež konštatovať, že prípadne dojednanie v zmluve umožňujúce automatické predĺženie platnosti zmluvy bez osobitného schválenia príslušným štátnym orgánom obchádza ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., a preto je zo zákona - v zmysle § 39 O. z. neplatné. Zo zákona neplatný právny úkon - zmluvné dojednanie nemožno zhojiť ani rozhodnutím štátneho orgánu o jeho prípadnom schválení.

24. Taktiež zaevidovanie inej novej zmluvy o užívaní poľovného revíru A. príslušným štátnym orgánom v zmysle § 16 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov a predtým nezaevidovanie zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007 nesvedčí o en bloc schválení predĺženia platnosti zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007.

25. Už vyššie uvedené dôvody postačujú pre správnosť záveru súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o určenie, že nájomný vzťah medzi stranami sporu trvá do 03. 06. 2028. Pre rozhodnutie tohto sporu nebolo preto relevantné preukazovanie existencie bodu 2. článku IV. zmluvy č. XXX/XX-XX zo dňa 06. 12. 2007, ktoré by aj tak v prípade jeho dojednania bolo neplatné, ani preukazovanie danosti naliehavého právneho záujmu na tejto určovacej žalobe.

26. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že dôkazné bremeno o existencii daného zmluvného dojednania spočívalo na žalobcovi bez ohľadu na procesnú iniciatívu žalovaného v konaní spočívajúcu v navrhovaní dôkazov o pravosti znenia ním predloženej zmluvy. Ako uviedol aj samotný žalobca, existenciu skutočností má preukazovať tá strana sporu, ktorá z nich vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Je to práve žalobca, ktorý z tvrdenej existencie dojednania o automatickom predĺžení platnosti zmluvy o ďalších 10 rokov a ním predloženou zmluvou snažiacou sa dokázať existenciu tohto dojednania vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky spočívajúce práve v predĺžení platnosti zmluvy a tým v nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri A. až do roku 2028. Samotná zmluva predložená žalobcom by bola dostatočným dôkazom o existencii daného dojednania, ak by protistrana v konaní nepredložila protidôkaz - znenie zmluvy existenciu uvedeného dojednania vyvracajúce. Preto bolo opätovne na žalobcovi v konaní navrhnúť, prípadne predložiť ďalší dôkaz potvrdzujúci znenie ním predloženej zmluvy, napr. predložením, či vyžiadaním si originálu zmluvy cestou súdu od protistrany, ktorá podľa vyjadrenia žalobcu zmluvu pripravovala.

27. Napokon k formulácii žalobného návrhu odvolací súd uvádza, že deklaratórna povaha rozhodnutia súdu o určovacej žalobe mu umožňuje deklarovať len skutočnosť, ktorá už nastala, teda súd prvej inštancie mohol žalobe vyhovieť čiastočne (ak by neexistovali iné dôvody na jej zamietnutie) tak, že by určil, že právo nájmu trvá do dňa jeho rozhodnutia, nakoľko v zmysle § 217 ods. 1 C. s. p. je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a vo zvyšku žalobu zamietnuť. Nemohol by však deklarovať existenciu nájomného vzťahu po tomto dátume, nakoľko tá v čase jeho rozhodnutia ešte nenastala. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že určením trvania zmluvného vzťahu až do roku 2028 by neprípustne obmedzil zmluvnú voľnosť, či zákonné prípady umožňujúce napriek prípadnému predĺženiu platnosti zmluvy jej predčasné ukončenie.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. nebol žalobcom uplatnený dôvodne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a vec správne právne posúdil. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

29. Odvolací súd preskúmal aj od prvého. výroku vo veci samej závislý druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovaného ako plne úspešnej strany sporu vecne správne, určil žalobcovi povinnosť a lehotu na plnenie, preto odvolací súd aj tento výrok potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol žalovaný taktiež plne úspešný vzhľadom na nedôvodnosť odvolania žalobcu. O výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie náhrady trov odvolacieho konania podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).